

Mazā, klusā Betleme

Vēsts no Betlemes

Ieskats Roberta Sterna sarunā ar Stīvenu Kouri

Pēc tikšanās ar kristīgajiem mācītājiem Betlemē, mēs vēlamies iedrošināt Rietumu kristiešus apmeklēt vēsturisko Kristus dzimšanas pilsētu, dodoties uz Izraēlu.

Pāris desmitgažu laikā 2000 gadu ilgā kristiešu klātbūtne Betlemē ir gandrīz izgaisusi dēļ teroristu vajāšanām šajā reģionā un to sekām – kristiešu aizplūšanas no Tuvajiem Austrumiem.

Golgātas baptistu draudzes mācītājs Naims Kouri ar savu ģimeni jau ilgu laiku kalpo palestīniešu pašpārvaldes teritorijās ar Dieva Vārdu. Arī viņu dēls Stīvens vada draudzi un kalpo Betlemē.

Kā arābu kristieši, viņi atklāti atbalsta Izraēlu, pat riskējot ar savu dzīvību.

Mācītāju ģimene aicina paturēt lūgšanās arābu kristiešus Izraēlā, īpaši palestīniešu teritorijās, kā arī Tuvo Austrumu reģionā, lai Dievs pagodinātu Savu Vārdu pieaugošo vajāšanu vidū.

R.Sterns atgādina kristiešiem, kas mīl Izraēlu, ka atbalstīt ebreju tautu nenozīmē būt pret arābu tautu. Viņš aicina lūgt par Ismaēla pēctečiem, jo arī viņus Dievs solīja svētīt. Lūgšim, lai gaisma, kas reiz iemirdzējās mazajā Betlemē, no jauna atspīd pilsētā, kurā piedzima mūsu ticības aizsācējs Jēzus, lai ebreji un arābi atrod mieru Glābējā un ticībā Viņa Vārdam.

*Interviju ar Stīvenu Kouri skatieties angļu valodā:
http://www.eagleswings.to/news/blog/robertstearns/november_2011/interview_with_pastor_steven_khoury_from_bethlehem*

ICEJ atbalsts arābu kristiešiem svētkos

Starptautiskā kristiešu vēstniecība ik gadu Ziemassvētkos dodas pie arābu tautības kristiešiem Nacaretē, Betlemē un Jeruzalemes vecpilsētā, lai iepriecinātu viņus svētkos. Sadarbībā ar vietējiem arābu kristiešu mācītājiem ICEJ arī šogad sagādājusi siltas segas veciem ļaudīm un dāvanas Svētās Zemes bērniem. Tiks rīkoti svētku pasākumi, kuros Nacaretē, Betlemē un Jeruzalemes arābu iedzīvotāji varēs baudīt svētku pusdienas un saņemt dāvanas.

Ar jūsu palīdzību ICEJ spējusi sagādāt dāvanas un palīdzību cilvēkiem, kas dzīvo trūkumā, tā daloties Kristus dzimšanas svētku priekā arī ar arābu iedzīvotājiem.

Mēs pateicamies par Jūsu atbalstu! Tas ļauj mums aizsniegt arābu kristiešus pilsētās, kas saistītas ar Jēzus bērnību, un apliecināt Dieva mīlestību šo pilsētu iedzīvotājiem.

ICEJ direktora Jurgena Bjulera uzruna, aizvadot 2011.gadu

Pirms mēneša Vācijā notika Kristālnakts atceres pasākumi. Bēdīgi slavenā “Sasistot stiklu nakts” neoficiāli iezīmēja Holokausta sākumu. Šajā nekontrolējamā nacistu grautiņā vienas nakts laikā tika izdemolēti un izlaupīti vairāk nekā 7000 ebreju veikali un izpostītas vairāk nekā 1000 sinagogas, 30 000 ebreju vīriešu tika arestēti un aizvesti uz koncentrācijas nometnēm.

Milzīgs posts šajā šausmu naktī tika nodarīts ebreju kopienai. Taču tikpat traģiska Kristālnakts parādība bija vācu tautas klusēšana un vienaldzība, – jo īpaši no vācu kristīgo draudžu puses. Tikai daži garīdznieki uzdrošinājās nosodīt šīs nakts notikumus. Daudzi mūsdienu analītiķi uzskata, ka tas bija Ādolfa Hitlera un viņa brutālā režīma izmēģinājuma tests. Viņš secināja: ja cilvēki klusē, redzot tādu vardarbību un nežēlību, var uzskatīt, ka viņi klusēs arī turpmākajos gados. Tā izrādījās patiesība!

Šodien no jauna mēs sastopamies ar izaicinājumiem, kas mudina mūs piecelties, lai aizstāvētu patiesību un taisnīgumu. Izraēla pastāvīgi izjūt spiedienu, ko izraisa kaimiņvalstu pieaugošais naids un antisemitisms pasaulē. Arābu pavasaris ir pārvērties islāmistu ziemā un Izraēlas vadītāji ar bažām gaida, kā attīstīsies ebreju valsts attiecības ar Ēģipti, Tunisiju un Lībiju nākotnē. Tajā pašā laikā nāk klajā arvien jauni pierādījumi, kas apstiprina, ka Irāna attīsta kodolieročus. Tie ir nopietni draudi Izraēlas eksistencei, kā jau daudreiz Irānas prezidents Mahmuds Ahmadinedžads to apliecinājis, ka viņa mērķis ir – “noslaucīt Izraēlu no pasaules kartes.”

Kāds Kneseta pārstāvis mums sacīja, ka šajā laikā, kad Izraēla arvien vairāk tiek izolēta, kristiešu draudzība iegūst arvien lielāku stratēģisko nozīmi.

Mēs pateicamies visiem atbalstītājiem, kas ar lūgšanām un praktisku palīdzību ir devuši neizmērojamu ieguldījumu vēstniecības darbā. Izraēlai tas nozīmē un maina ļoti daudz. Ar savu rīcību Jūs darāt mūs spējīgus paust Apsolītās Zemes

Jo mums ir piedzimis Bērns

sagatavoja Jurgens Bjulers

Kopš 4.gadsimta kristietība ir nošķīrusi konkrētu dienu kalendārā, lai atzīmētu Kristus dzimšanu. Kaut arī datumi dažādās tradīcijās ir atšķirīgi, svētku centrālā vēsts ir Kristus bērna piedzimšana.

Mēs apzināmies, ka Kristus vairs nav bērns un tomēr gribam atcerēties, cik liela nozīme Dieva plānā bija apsolījumam par Bērna piedzimšanu.

Bērns kā zīme

Pravietis Jesaja redzēja Bērnus kā glābšanas zīmi ebreju tautai. Jesajas laikā Izraēla sastapās ar nopietniem militārajiem izaicinājumiem – draudiem no Asīrijas. To pārvaldīja ķēniņš, kurš nokaitināja ne vien tautu, bet arī Dievu (Jes.7:13). Tomēr Dievs izlēma šim bezcerīgajam ķēniņam dot pestīšanas zīmi:

iedzīvotājiem Dieva mīlestību un mierināt Viņa izredzēto tautu.

Kungs lai Jūs svētī no Ciānas!

„Tādēļ Tas Kungs pats jums dos zīmi: redzi, jaunava kļūs grūta un dzemdēs dēlu...” (Jes.7:14).

9. nodaļā Jesaja atklāj tautai posta, kā arī cerības ainu - naidīgas iekarotāju armijas ielenks Galileju, bet tad šī “zeme tumsā” un “ļaudis, kas staigā tumsā,” ieraudzīs spožu pestīšanas gaismu. Gaismu, kas salauzīs apspiedēju zizli un ienaidnieka smago jūgu. Visi, kas gaidīja kareivīga varoņa parādīšanos, pievīlās. Jo Glābējs, kuram bija jāatnes pestīšana Izraēlai, izrādījās pārsteidzoši “vājš”:

„Jo mums ir piedzimis Bērns, mums ir dots Dēls.” (Jes.9:5)

Līdzīgu ainu mēs atrodam Mihas grāmatā, kur pravietis runā par tumšu nākotni un apspiedējiem:

„Bet pašlaik pret tevi pulcējušās daudzas svešas tautas un apspriežas savā starpā: lai viņa tiek sagānīta, ka mēs ar prieku noraugāmies Ciānā!” (Mihas 4:11)

Taču Miha arī redz pestīšanas gaismu, kas pārvērtīs bezcerīgo situāciju:

„Bet tu, Betleme Efratā, kas esi maza starp tūkstošiem no Jūdas, no tevis nāks tas, kam jābūt par valdnieku Israēlā un kura

izcelšanās meklējama senseos laikos, mūžības pirmajos” (Mihas 5:1).

Un laiks, kad Izraēlai nāks glābšana un atbrīvošana, tiek norādīts saistībā ar Bērna piedzimšanu:

„Tādēļ Viņš atstās viņus līdz tam laikam, kamēr tā, kam jādzemdē, dzemdēs” (Mihas 5:2).

Vai tas nav zīmīgi, ka senie ebreju pravieši trīs reizes pasludināja, ka Izraēlas pestīšanas zīme būs Bērna piedzimšana? Tas pats tika pasludināts arī ganiem uz lauka pie Betlemes. Kad eņģelis bija pavēstījis Pestītāja atnākšanu un lielu prieku visiem ļaudīm, viņš paskaidroja:

„Un to ņemieties par zīmi: jūs atradīsiet bērnu autos ietītu un silē gulošu” (Lūk.2:12).

Dažas nedēļas vēlāk, kad Marija un Jāzeps atnesa Jēzu uz templi, Sīmeans pacēla zīdaini un pravietoja:

„Redzi, Viņš ir likts par krišanu un augšāmcelšanos daudz ļaudīm Israēlā un par zīmi, kam runā pretī” (Lūk.2:34).

Kādēļ Bērna - trausla zīdaina piedzimšanai bija jāklūst par tik svarīgu zīmi? Katru dienu dzimst neskaitāmi daudz bērnu. Šis Bērns nepiedzima romiešu izgaismotajā vidē, bet netīrā lopu kūtiņā jeb lapenē, kas atradās mazajā un necilajā Betlemes pilsētiņā - neievērojamā Jūdejas provincē.

Bērna identitāte

Ebreju pravieši paši atbildēja uz jautājumu: kādēļ šis Bērns ir tik īpašs? Ne tik daudz

dāvanas un spējas, cik viņa identitāte darīs Bērna par pestīšanas zīmi:

„...jaunava ...dzemdēs dēlu, un viņa tam dos vārdu Imanuēls” (Jes.7:14).

„Jo mums ir piedzimis Bērns, mums ir dots Dēls, ... Viņa Vārds ir Brīnums, Padoma devējs, Varenais Dievs, Mūžīgais tēvs un Miera valdnieks” (Jes. 9:5).

Abi pravieši pasludināja neaptveramo, - ka Dievs, kurš radījis debesis un zemi, kļūs par Savas radības daļu. Šis neaizsargātais mazulis, satīts autiņos un noguldīts silē, tajā pašā laikā būs Varenais Dievs un Mūžīgais Tēvs: „...Betleme, ...no tevis nāks tas, kam jābūt par valdnieku Israēlā un kura izcelšanās meklējama senseos laikos, mūžības pirmajos.”

Kristus dzimšanas baznīca Betlemē

Mūsu cilvēciskais prāts to nevar saprast. Šo Vārdu apstiprināja arī pats Jēzus:

„Neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani. Ja jūs Mani būtu pazinūši, jūs būtu pazinūši arī Manu Tēvu.” (Jāņa 14:6-7)

Jēzus piedzimšana nozīmēja Dieva manifestāciju pie cilvēkiem. Tādēļ Viņam tika dots Vārds: Imanuēls – Dievs ar mums.

Arī Jānis apliecināja pravietojumu piepildīšanos:

„Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušā Dēla, pilnu žēlastības un patiesības” (Jāņa 1:1, 14).

Miha pasludināja, ka Viņa (Bērna) iesākumi ir mūžībā un Jēzus par sevi sacīja:

„Pirms Ābrahāms tapa, esmu Es” (Jāņa 8:58).

Pretrunu zīme

Dievs kļuva cilvēks. Neticama koncepcija, kas izsauca aizvainojumus un pārpratumus tajos laikos un tā tas ir līdz šodienai – gan Izraēlā, gan kristīgajās zemēs. Sīmeans runāja patiesību, paredzot: „Redzi, Viņš ir likts par krišanu un augšāmcelšanos daudz ļaudīm Israēlā un par zīmi, kam runā pretī.”

Joprojām ticība tam, ka Dievs iemiesojās un piedzima no jaunavas, daudzās kristiešu aprindās tiek uztverta kā nenormāla fundamentālistu novirze. Tomēr tā nebija dīvaina viduslaiku dogma, bet gan pati Jēzus būtība – kas Viņš ir.

Ganiem tika teikts:

„Jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, Tas Kungs” (Lūk.2:11).

Sens sīriešu-aramiešu Jaunās derības tulkojums saka:

“Jo tur jums ir piedzimis Glābējs, Kungs un Mesija.”

Un vārda - Kungs vietā aramiešu tulkojumā ir – Jahve, kas ebreju valodā nozīmē - Dievs.

Betleme

Tādēļ, atminoties Kristus piedzimšanu, būsim pateicības un pielūgsmes pilni! Dievs nonāca pie mums un apžēlojās par cilvēci, kurai tik ļoti bija nepieciešama Viņa glābšana. Šim Bērnam joprojām runā pretī, tomēr Viņš ir nesis pestīšanu miljoniem cilvēku, kas uzticami sekojuši Viņam visā pasaulē.

Ebreju pravieši skaidri pavēstīja arī to, ka šis Bērns nesīs atbrīvošanu un glābšanu Izraēlai – tautai, no kuras Viņš nāks. Šī daļa Jēzus kalpošanā joprojām ir attīstības stadijā. Taču visas zīmes norāda uz šī plāna drīzu piepildīšanos. Tikmēr sekosim ganu un gudro vīru piemēram, kuri gāja pielūgt Glābēju. Pat eņģeļi tonakt izplūda priecīgā slavā:

„Gods Dievam augstībā, un miers virs zemes, un cilvēkiem labs prāts” (Lūk.2:14).

© WFJ Decembris 2011

Materiālu tulkoja un apkopoja Ilze Saulīte
lv.icej.org@hotmail.com / www.icej.org